

Sygn. akt III AUa 343/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2012 r. w Szczecinie

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 lutego 2012 r. sygn. akt VI U 1615/10

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 343/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 października 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. D. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., ponieważ przedłożone dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego. W szczególności organ rentowy nie uwzględnił okresu nauki od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. w Studium (...) przy Wyższej Szkole (...) w S. ponieważ okres tej nauki nie jest okresem studiów. Ponadto organ rentowy nie uwzględnił powyższego okresu jako zajęć wojskowych ponieważ z przedłożonego zaświadczenia Komendy Uzuppełnień w S. wynika, że wnioskodawca odbył przeszkolenie wojskowe wyłącznie w okresie od 15 czerwca do 29 lipca 1972 r., który to okres został uwzględniony w stażu pracy w decyzji z dnia 21 czerwca 2010 r.

W odwołaniu od decyzji J. D. wniósł o zaliczenie do stażu pracy pojedynczych dni szkoleń wojskowych z okresu od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. w Studium (...) przy Wyższej Szkole (...) w S.. Ubezpieczony zaznaczył, że zajęcia wojskowe prowadzone w ramach Studium (...) były obowiązkowe dla wszystkich słuchaczy Państwowej Szkoły (...),

z wyjątkiem tych, którzy odbyli zasadniczą służbę wojskową. Skarżący podniósł, że Państwowa Szkoła (...) nie była szkołą wyższą, a jej słuchacze dla wojska byli żołnierzami w czynnej służbie wojskowej odbywającymi ćwiczenia w Studium (...) przy Państwowej Szkole (...) w S.. Ubezpieczony przedłożył „Arkusze ocen” Państwowej Szkoły (...), w którym pozycja 25 to Studium (...). Wskazał nadto, że przysięgę wojskową złożył dnia 21 maja 1972 r. w Jednostce Wojskowej 34-59; był mianowany: w dniu 23 września 1969 r. na stopień wojskowy - marynarz, 2 marca 1972 r. stopień wojskowy - starszy marynarz, 10 lipca 1972 r. - stopień wojskowy - mat, 29 lipca 1972 r. - stopień wojskowy - starszy mat podchorąży.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 16 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że decyzją z dnia 21 czerwca 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił J. D. ur. (...) kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 179.138,08 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz do obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie z kolejnych 10 lat kalendarzowych od 1 stycznia 1980 r. do 31 grudnia 1989 r., przez co otrzymano wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 158,58 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono na kwotę 1.220,89 zł. Do obliczenia wartości kapitału początkowego przyjęto okresy składkowe ubezpieczonego wynoszące 24 lata, 9 miesięcy i 16 dni, tj. 297 miesięcy. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku, oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł dla J. D. 79,89 %, zaś 24% kwoty bazowej wyniosło 293,01 zł, średnie dalsze trwanie życia ubezpieczonego ustalono na 209 miesięcy. Organ rentowy podkreślił, iż do ustalenia wysokości kapitału początkowego nie uwzględniono okresu od 1 września 1969 r. do 14 czerwca 1972 r. – okres tej nauki nie był okresem studiów, a nadto okresów przebywania ubezpieczonego na urlopie bezpłatnym: od 16 grudnia 1987 r. do 22 stycznia 1988 r., od 11 września 1988 r. do 22 stycznia 1989 r., od 15 czerwca 1989 r. do 07 października 1989 r., od 13 stycznia 1990 r. do 23 marca 1990 r., od 9 czerwca 1990 r. do 26 lipca 1990 r., od 15 grudnia 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. W dniu 5 lipca 2010 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego wnosząc o uwzględnienie okresu od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. zajęć wojskowych w Studium wojskowym przy Wyższej Szkole (...). Wraz z wnioskiem ubezpieczony złożył pismo Studium (...) w S., informujące, że wszelka dokumentacja dotycząca studentów odbywających zajęcia wojskowe w Studium (...) w S. przekazywana jest do Wojskowej Komendy Uzupelnień właściwej ze względu na miejsce zamieszkania studenta.

Sąd pierwszej instancji ustalił następnie, że J. D. był słuchaczem Państwowej Szkoły (...) w S. (posiadającej status szkoły pomaturalnej) na Wydziale (...) P. M. od dnia 1 września 1969 r. (data przyjęcia do szkoły) do dnia 9 czerwca 1972 r. (data złożenia egzaminu dyplomowego). Po zakończeniu kształcenia ubezpieczony otrzymał dyplom ukończenia Państwowej Szkoły (...) oraz tytuł Technika N. M.. W dniu 23 września 1969 r. ubezpieczony rozpoczął szkolenie wojskowe w Studium (...) w S. - zgodnie z Zarządzeniem Nr 3 Ministra Żeglugi z dnia 3 lutego 1966 r. znak (...)160/2/66 zajęcia w Studium (...) były obowiązkowe dla wszystkich słuchaczy Państwowej Szkoły (...), z wyjątkiem tych którzy odbyli zasadniczą służbę wojskową. Zajęcia wojskowe odbywały się raz w tygodniu i stanowiły obowiązkowy przedmiot nauki objęty planami studiów i programem nauczania w szkole.

Dalej z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że J. D. był mianowany w dniu 23 września 1969 r. na stopień marynarza i w dniu 2 marca 1972 r. na stopień starszego marynarza. W dniu 21 maja 1972 r. złożył przysięgę wojskową w J. W.(...). Następnie w okresie od 15 czerwca 1972 r. do 29 lipca 1972 r. ubezpieczony odbył wojskowe szkolenie studentów w ramach Studium (...) i był mianowany w dniu 10 lipca 1972 r. na stopień mata, w dniu 29 lipca 1972 r. na stopień starszego mata podchorążego. Z dniem 29 lipca 1972 r. ubezpieczony został przeniesiony do rezerwy.

Archiwum Akademii (...) w S. posiada w swoich zasobach dokumentacji potwierdzającej w jakich datach odbywało się szkolenie wojskowe dla słuchaczy Państwowej Szkoły (...) w S. (w okresie od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r.) oraz rozkazów dziennych Kierownika Studium (...) w S.. Najwcześniejsze materiały archiwalne przekazane do A. M.

W. w G. w związku z likwidacją Studium (...) dotyczą materiałów z lat 1974 r., przekazane Książki Rozkazów obejmują lata 1979-1993.

Odnosząc powyższe ustalenia do treści przepisów art. 175 ust. 4 i art. 114 oraz art. 173 ust. 1 i art. 174 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) Sąd Okręgowy zważył, że w sprawie brak jest podstaw do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego J. D..

Zdaniem sądu pierwszej instancji w sprawie rozstrzygnięcia wymagało, czy organ rentowy winien uwzględnić przy obliczaniu wartości kapitału początkowego okres uczestniczenia wnioskodawcy w zajęciach wojskowych w Studium (...) odbywanych w ramach nauki w Państwowej Szkole (...) w S. 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. - tj. pojedyncze dni szkolne w wymiarze 90 dni. Wnioskodawca w toku postępowania nie przedłożył jednak na tę okoliczność żadnych nowych dowodów. Przedłożone przez ubezpieczonego w toku postępowania dokumenty potwierdzają jedynie, że J. D. jako słuchacz Państwowej Szkoły (...) w S. w ramach nauki odbywanej w szkole podlegał wojskowemu szkoleniu uczniów. Zajęcia wojskowe, które rozpoczęły się w dniu 23 września 1969 r. (wpis na k. 6 książeczki wojskowej z 27 października 1969 r.) odbywały się raz w tygodniu i stanowiły obowiązkowy przedmiot nauki objęty planami studiów i programem nauczania w szkole (arkusz ocen (...), zarządzenie Nr 3 Ministra Żegluga z 03 lutego 1966 r., pismo z 30 czerwca 2010 r.). Wbrew przekonaniu ubezpieczonego również wpisy w książeczce wojskowej obrazujące przebieg uzyskiwania przez J. D. poszczególnych stopni wojskowych (w dniu 23 września 1969 r. - stopień marynarza, w dniu 02 marca 1972 r. - stopień starszego marynarza) nie mogą stanowić dowodu na potwierdzenie faktycznego udziału skarżącego we wszystkich zajęciach. Zdaniem sądu pierwszej instancji brak jest jakiejkolwiek możliwości poczynienia precyzyjnych ustaleń dotyczących poszczególnych dat i wymiaru czasowego zajęć wojskowych w których uczestniczył wnioskodawca. Ubezpieczony nie przedłożył również żadnych dowodów potwierdzających jego frekwencję na tych zajęciach. Co więcej, Archiwum Akademii (...) w S. nie posiada w swoich zasobach dokumentacji potwierdzającej w jakich datach odbywało się szkolenie wojskowe dla słuchaczy Państwowej Szkoły (...) w S. (w okresie od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r.) oraz rozkazów dziennych Kierownika Studium (...) w S., natomiast najwcześniejsze materiały archiwalne przekazane do A. M. W. w G. w związku z likwidacją Studium (...) dotyczą materiałów z lat 1974 r.

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy podkreślił, że nawet gdyby J. D. zdołał udowodnić w jakich konkretnie dniach odbywały się zajęcia wojskowe i jaka była w nich jego frekwencja, żądanie uwzględnienia pojedynczych dni zajęć wojskowych z okresu 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. (90 dni), jako czynnej służby wojskowej lub zastępczej służby wojskowej nie ma oparcia w przepisach. Wojskowe szkolenie studentów nie jest bowiem okresem czynnej służby wojskowej. Owszem zgodnie z art. 7 pkt 3 w związku z art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy z 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym wojskowe szkolenie studentów stanowiło formę wypełnienia powszechnego obowiązku służby wojskowej, lecz w art. 6 ust. 1 pkt 4 obecnej ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS nie chodzi o każdą formę wypełniania powszechnego obowiązku służby wojskowej lub obowiązku obrony, lecz o ściśle określoną - czyli czynną służbę wojskową lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby. Okres składkowy, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to czas w którym osoba nie mogła uzyskać zwykłego okresu składkowego z tytułu pracowniczego zatrudnienia lub innego ubezpieczenia, gdyż musiała odbywać czynną służbę wojskową w Wojsku Polskim albo zastępcze formy tej służby. Z przepisu z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U z 1967 r. Nr 44 ze zm.) jednoznacznie wynika, że zajęcia wojskowe w ramach studium wojskowego były obowiązkowymi przedmiotami nauki, objętymi planami studiów i programami nauczania szkoły wyższej, wobec czego w oparciu o tę normę nie jest uprawniona argumentacja, że wojskowe szkolenie studentów było okresem czynnej służby wojskowej. Zgodnie też z art. 47 pkt 1c ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL żołnierzami w czynnej służbie wojskowej byli tylko studenci odbywający przeszkolenie wojskowe w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów i ta forma wypełnienia obowiązku służby wojskowej odpowiada tylko czynnej służbie wojskowej w Wojsku Polskim - okres od 15 czerwca 1972 r. do 29 lipca 1972 r., w trakcie którego ubezpieczony odbył wojskowe szkolenie studentów w ramach Studium (...), który został uwzględniony przez organ rentowy do ustalenia wysokości kapitału początkowego w decyzji z dnia 21 czerwca 2010 r. Natomiast okres odbywania wojskowego szkolenia studentów (uczniów) nie może

zostać uznany za służbę wojskową skoro ustawa o powszechnym obowiązku obrony PRL w art. 47 pkt 1c wyraźnie stanowiła, że tylko w okresie przeszkolenia wojskowego studenci byli żołnierzami w czynnej służbie wojskowej. W okresie nauki w szkole mogli więc wypełnić obowiązek służby wojskowej właśnie przez udział w wojskowym szkoleniu studentów (uczniów) i w przeszkoleniu wojskowym. Wówczas po zdaniu egzaminu końcowego byli wolni od odbycia zasadniczej służby wojskowej - art. 86 ust. 1 cyt. ustawy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wywiódł ubezpieczony J. D., kwestionując odmowę uwzględnienia w jego stażu ubezpieczeniowym okresów uczestnictwa w szkoleniu wojskowym. Zdaniem skarżącego Sąd Okręgowy niesłusznie pominął wpis w książeczce wojskowej seria (...) Nr (...). Książeczka ta jest dokumentem ważnie stwierdzającym stosunek posiadacza do powszechnego obowiązku wojskowego. Podniósł nadto, że skoro był mianowany w dniu 23 września 1969 r. na stopień marynarza (rozkaz nr (...)) i mianowany na wyższy stopień wojskowy tzn. starszy marynarz dnia 2 marca 1972 r. (rozkaz nr 96), to awans musiał być wynikiem służby wojskowej. Przysięgę wojskową złożył w (...) w dniu 21 maja 1972 r. Dodatkowo apelujący wskazał, że zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony PRL będąc słuchaczem Państwowej Szkoły (...) w latach 1969-1972 miał szkolenie wojskowe, które odbywało się na tej samej zasadzie co szkolenie wojskowe studentów wyższej Szkoły (...). Obecnie zaś studenci (...) mają zaliczony przez ZUS cały okres nauki w szkole jako okres nieskładkowy. Krzywdzące jest zatem odmówienie takiego uprawnienia słuchaczom Państwowej Szkoły (...), którzy byli przez 3 lata nauki skoszarowani i umundurowani.

Wskazując na powyższe apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i decyzji organu rentowego poprzez uwzględnienie przy obliczaniu wartości jego kapitału początkowego okresów odbytego przeszkolenia wojskowego.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wyrok objęty apelacją jest trafny, albowiem w obliczu niekwestionowanych okoliczności faktycznych, brak jest podstaw prawnych dla uwzględnienia żądania ubezpieczonego.

W sprawie jest poza sporem, że w okresie od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. ubezpieczony J. D. odbywał szkolenie wojskowe w Studium (...) przy Państwowej Szkole (...) w S., jak i to, że zajęcia w Studium (...) były obowiązkowe dla wszystkich słuchaczy Państwowej Szkoły (...), z wyjątkiem tych którzy odbyli zasadniczą służbę wojskową. Należy zaakcentować, że zajęcia wojskowe były obowiązkowym przedmiotem nauki objętym planem nauki, prowadzonej w studium wojskowym będącym jednostką organizacyjną szkoły morskiej. Sam ubezpieczony przyznał, że we wskazanym okresie odbywał obowiązkowe zajęcia wojskowe w ramach programu nauczania, które odbywały się raz w tygodniu, a corocznie zakończone były egzaminem, przy czym jedynie w okresie od 15 czerwca 1972 r. do 29 lipca 1972 r. odbył krótkoterminowe przeszkolenie wojskowe w jednostce wojskowej (k. 5 i 36 akt rentowych).

W tych niespornych okolicznościach faktycznych Sąd Apelacyjny aprobuje pogląd, że wyłącznie okres krótkoterminowego przeszkolenia winien być zaliczony do okresów składkowych i nie ma podstaw aby w okresach tych ująć czas nauki w Państwowej Szkole (...) w S., w związku z odbytym studium wojskowym. Wnioskując odmiennie skarżący nie dostrzega różnicy pomiędzy odbywaniem czynnej służby wojskowej, a odbyciem przeszkolenia wojskowego w ramach programu nauki w szkole, które na mocy szczególnych regulacji mogło przyczynić się do przejścia do rezerwy, jednak nie jest tożsame z okresem czynnej służby wojskowej, ani też nie stanowi w tym rozumieniu okresu jej równorzędnego.

Słusznie zważył sąd pierwszej instancji, że okres składkowy z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który wyznacza granice przedmiotu sprawy, to czas w którym osoba nie mogła uzyskać zwykłego okresu składkowego z tytułu pracowniczego zatrudnienia lub innego

ubezpieczenia, gdyż musiała odbywać czynną służbę wojskową w Wojsku Polskim albo zastępcze formy tej służby. Choć zatem zgodnie z art. 45 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220), obowiązek służby wojskowej polegał na odbywaniu wojskowego szkolenia studentów, to wojskowe szkolenie studentów – w myśl art. 84 ust. 1 ww. ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. mogło przybrać różne formy – polegało na odbywaniu w czasie studiów zajęć wojskowych prowadzonych w ramach studium wojskowego, przeszkolenia wojskowego odbywanego w jednostkach wojskowych, zaś przeniesienie do rezerwy osoby odbywającej wojskowe szkolenie studentów następowało po odbyciu takiego szkolenia w ramach studium wojskowego i przeszkolenia w jednostce wojskowej oraz po złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu końcowego z tego szkolenia (art. 86 ust. 1 w/w ustawy z dnia 21 listopada 1967 r.) i w przypadku nie ukończenia szkolenia lub nie złożenia egzaminu końcowego mężczyzna mógł zostać powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej (art. 86 ust. 2 w/w ustawy). Niesłusznie jednak apelujący pomija, że z powyższego wynika jednoznacznie, że zajęcia w ramach studium wojskowego były obowiązkowymi przedmiotami nauki, objętymi planami studiów i programami nauczania szkoły wyższej. Natomiast w oparciu o taką normę nie jest uprawniona argumentacja, że wojskowe szkolenie studentów odbywane w ramach zajęć na uczelni, poza jednostką wojskową było okresem czynnej służby wojskowej. Choć z art. 7 pkt 3 w związku z art. 45 pkt 3 ustawy z 1967 r. wynika, że wojskowe szkolenie studentów stanowiło formę wypełnienia powszechnego obowiązku służby wojskowej, to jak wspomniano wyżej w art. 6 ust. 1 pkt 4 obecnej ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie chodzi o każdą uprzednią formę wypełnienia powszechnego obowiązku służby wojskowej lub obowiązku obrony, lecz o ściśle określoną - czyli czynną służbę wojskową lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby. Zgodnie z art. 47 ustawy z 1967 r. żołnierzami w czynnej służbie wojskowej były osoby, które odbywały zasadniczą służbę wojskową, zajęcia szkoleniowe, przeszkolenie na obozie szkoleniowym lub inną służbę w ramach wojskowego szkolenia poborowych, przeszkolenie wojskowe w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów, ćwiczenia wojskowe, okresową służbę wojskową; oraz te które pełnią służbę wojskową w razie wprowadzenia stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

Tym samym zaliczenie wojskowego szkolenia studentów (uczniów) nie mogło zostać uznane za służbę wojskową, skoro ustawa z 1967 r. w art. 47 wyraźnie stanowiła, że tylko w okresie przeszkolenia wojskowego w jednostkach wojskowych studenci byli żołnierzami w czynnej służbie wojskowej. W okresie nauki w szkole mogli więc wypełnić obowiązek służby wojskowej właśnie przez udział w wojskowym szkoleniu studentów (uczniów) i w przeszkoleniu wojskowym. Wówczas po zdaniu egzaminu końcowego byli wolni od odbycia zasadniczej służby wojskowej. Żołnierzami w czynnej służbie wojskowej byli jednak tylko studenci odbywający przeszkolenie wojskowe w jednostkach wojskowych i ta forma wypełnienia obowiązku służby wojskowej odpowiada tylko czynnej służbie wojskowej w Wojsku Polskim, co też w sprawie zostało potwierdzone.

Wskazane wyżej regulacje są w kwestionowanym zakresie jasne i przy ich uwzględnieniu uznać trzeba wnioski Sądu Okręgowego co do odmowy uwzględnienia w okresach składkowych okresu od 23 września 1969 r. do 29 lipca 1972 r. jako okresu równorzędnego służbie wojskowej w Wojsku Polskim za trafny. Wzmocnienia powyższej argumentacji można upatrywać w przywołanym przez Sąd Okręgowy wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. (sygn. akt II BU 12/10), który co prawda dotyczy wcześniejszego niż w tej sprawie stanu prawnego, jednak w omawianym zakresie kwestionowana regulacja jest co do zasady analogiczna. Podobnie też wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 26 listopada 2006 r. (sygn. akt III AUa 668/06), stwierdzając, że w trakcie nauki do czynnej służby wojskowej zalicza się ćwiczenia wojskowe odbywane w jednostkach wojskowych, nie zalicza się natomiast jednodniowych szkoleń wojskowych (omówienie wyroku w Rzeczpospolita z dnia 18 grudnia 2006 r., s. C2).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uznał podobnie jak sąd pierwszej instancji, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa, a przez to i wyrok oddalający złożone od niej odwołanie trafny, niezależnie od ustaleń faktycznych co do liczby odbytych przez ubezpieczonego szkoleń wojskowych poza jednostką wojskową.

Dlatego też Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.